

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 14 iunie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui:

Badia Gheorghe Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.04.2017 - 14.06.2018;

Instanța de apel: 04.07.2018 - 03.10.2018;

Instanța de recurs: 07.02.2019 - 13.03.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 14 iunie 2018, Badia Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală având în vedere faptul că a intervenit prescripția tragerii persoanei la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Badia Gheorghe în luna noiembrie a anului 2011, în mod intenționat, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul lui Chicu Vasile, situat în s. Xxxxx, r. Xxxxx de unde, pe ascuns, a sustras o beschie mecanică de model „Matrix”, ce aparține lui Avornic Ștefan, locuitor al s. Xxxxx, r. Xxxxx, cauzându-i părții vătămate pagubă materială considerabilă în mărime de 3 000 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a declarat apel prin care a solicitat casarea integrală a acesteia cu pronunțarea unei noi sentințe de achitare.

În motivarea cererii de apel a indicat că sentința este ilegală și neîntemeiată, or instanța de judecată punând la baza motivării sentinței declarațiile părții vătămate, martorilor Chicu Vasile și Badia Ina, nu a luat în considerație, că aceste declarații vin în contradicție cu cele ale martorilor Țurcan Vasile și Sicorschi Serghei.

De asemenea, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că sunt contradictorii declarațiile părții vătămate cu ale polițiștilor Chiriac Veaceslav și Malai Ion, care au declarat că inculpatul le-a recunoscut că a găsit beschia, a predat-o benevol, aceasta fiind funcțională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului și pe deplin în săvârșirea infracțiunii prin probele pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, inclusiv declarațiile părții vătămate, martorilor Badia Ina, Chicu Vasile, Sicorschi Serghei, Țurcan Vasile, Badia Vasile, Beșelea Constantin, Ceban Zina, Badia IonChiriac Veaceslav, Malai Ion, plângerea depusă de Avornic Ștefan la 30 ianuarie 2017, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 ianuarie 2017 și planșa cu imagini, ordonanță și proces - verbal de ridicare din 01 februarie 2017, Ordonanță de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală din 06 martie 2017, de examinare a obiectului 07 martie 2017.

Colegiul a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile lui Badia Gheorghe în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Colegiul a constatat că argumentele invocate de Badia Gheorghe sunt vădit nefondate, fiind întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate în prezentul proces și care constituie o formă de apărare a acestuia în vederea eschivării de la răspunderea penală pentru fapta prejudiciabilă comisă.

Cu privire la ipoteza bunului găsit și a relațiilor civile care rezultă din instituția respectivă de drept invocată de partea apărării, Colegiul a conchis că instanța de fond corect a statuat faptul că aceasta nu este aplicabilă în speță, or cu titlu de caracter, element distinct de infracțiunea patrimonială prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, îl constituie latura subiectivă și anume, Badia Gheorghe cunoștea proprietarul bunului iar din momentul în care l-a însușit se confirmă elementele constitutive ale unei infracțiuni patrimoniale care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Colegiul a respins argumentele apelantului precum că urmează a fi declarate inadmisibile declarațiile părții vătămate, care nu a recunoscut beschia mecanică ridicată, deoarece acestea sunt vădit nefondate în circumstanțele în care s-a constatat că Avornic Ștefan a recunoscut beschia mecanică ca fiind proprietatea sa, doar că a invocat lipsa unor piese și faptul că aceasta a fost folosită și respectiv s-a uzat în timp.

Ce ține de declarațiile martorilor Beșelea Constantin și Ceban Zina, Colegiul a reținut că aceștia nu sunt martori oculari circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea, ei au făcut declarații din spusele lui Badia Gheorghe, care era interesat din punct de vedere subiectiv să facă astfel de declarații în scop de apărare și eschivare de la răspunderea penală.

În altă ordine de idei, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, comisă de Badia Gheorghe în luna noiembrie 2011, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal se clasifică ca fiind una mai puțin gravă. Astfel, ținând cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, s-a constatat că termenul de prescripție de

tragere la răspundere penală a lui Badia Gheorghe a expirat cel târziu la 31 decembrie 2016, motiv pentru care ultimul a fost liberat de răspundere penală.

5. Împotriva hotărârilor emise, recurs ordinar declară inculpatul, care fără a invoca un temei pentru recurs stipulat la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie achitat.

În susținerea recursului se indică aceleași motive expuse în cererea de apel de redate în pct. 3.1. al prezentei decizii, recursul de fapt fiind o copie a cererii de apel.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul depune referință solicitând instanței de recurs a-l respinge deoarece este vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

În susținerea recursului inculpatul nu invocă nici un temei din cele expuse în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării de achitare, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului când nu sunt întrunite elementele infracțiunii.*

Însă, Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, inculpatul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, or instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Badia Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Colegiul reține că concluziile instanțelor de fond contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel și indicate în pct. 4.1 al prezentei decizii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost învinuit.

Din conținutul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-și concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea acestuia privind casarea deciziei, neavând suport probatoriu.

Cu referire la critica aprecierii probelor de către instanțele de fond, Colegiul penal consideră că aceasta este inadmisibilă, or art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiul pentru recurs invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, de către Badia Gheorghe, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 aprilie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun